

NAGY ZSUKA

esti modalitás

*tintakék abroszra szelt alma a hold,
nagyanyám kezében szeletelőks,
a cikket a szájához emeli,
a szebbet nekem teszi.
hány hold az éj?*

*letakart dioptria a hold,
kancsal szem, kicsi inkubátor.
kislány vagyok, fejjel kisebb,
mint a többiek.*

*aztán felnőttem, folytatom,
sok hajléktalan fekszik kartonokon,
folyik a vizelet, mint az áramlatok,
a vérerek vagy a Tejútrendszer.
egy lány egy másikat csókol,
engem megszólít egy srác,
kérek egy pohár IPÁ-t,
aztán nem ismerkedem.*

*csak nézem azt a holdat.
nagyanyám szebbik gyümölcsét.
érezgős, izzadt tenyér,
jóslatok, imák utáni ostya.*

*most meg lyukas zoknin áttetsző fehér bőr a hold,
és a tintakék abroszra szelt alma,
nagyanyám a legszebbet nekem adja.
na, hány hold egy éj?
most már ennyi elég.*

Pásztor János: I. világháborús emlékmű, részlet (Hódmezővásárhely, 1938)